

Wyrok z dnia 16 kwietnia 1999 r.

II UKN 565/98

Przepis art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 ze zm.) jest adresowany wyłącznie do organu ubezpieczeniowego i nie może być, także w drodze analogii, stosowany do ubezpieczonych.

Przewodniczący: SSN Maria Mańkowska (sprawozdawca), Sędziowie SN: Beata Gudowska, Stefania Szymańska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 1999 r. sprawy z wniosku Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w R. o wysokość składek na ubezpieczenie społeczne, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 maja 1998 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach-Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku wyrokiem z dnia 29 września 1997 r. oddalił odwołanie Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w R. z dnia 24 kwietnia 1996 r., w której naliczone zostały za okres od stycznia 1992 r. do maja 1993 r. składki na ubezpieczenie społeczne wozaków, wykonujących umowy zlecenia na rzecz odwołującej Spółdzielni. Za podstawę wymiaru składek został przyjęty dochód bez pomniejszenia o koszty uzyskania i w ten sposób naliczono zaległe różnice składek w kwocie 12.329,64 zł, składkę na Fundusz Pracy - 628,53 zł i odsetki za zwłokę w kwocie 32.119,32 zł liczone od dnia wydania decyzji.

Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w P. i podzielił stanowisko Sądu Wojewódzkiego, iż dochodem w celu określenia podstawy wymiaru składek z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszanie do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczanie składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 1992 r. (jednolity tekst: Dz.U. z 1993 r. Nr 68, poz. 330 ze zm.) jest dochód z wykonania umowy, podlegający podatkowi od wynagrodzeń i pomniejszony o opłacony podatek. Zmiana tego rozporządzenia z dnia 27 lutego 1992 r. odstąpiła bowiem od traktowania „dochodu” w rozumieniu przepisów podatkowych, pozostawiając jedynie pierwszą część zdania z § 22 do słów „z wykonania umowy”, co powoduje iż od 1 stycznia 1992 r. nie mogą być odliczane od dochodu koszty jego uzyskania.

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją pełnomocnika Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w P. w części dotyczącej odsetek zwłoki od różnicy w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 47.881,76 zł, zarzucając naruszenie art. 34 i 38 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 ze zm.) przez błędną jego wykładnię.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna. Powołany w kasacji przepis art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 ze zm.) jest adresowany wyłącznie do organu ubezpieczeniowego i nie może mieć zastosowania, także w drodze analogii do ubezpieczonych, którzy z mocy art. 34 tej ustawy są obowiązani do zapłacenia odsetek za zwłokę od nieopłaconych w terminie składek na ubezpieczenie społeczne pracowników. Ograniczenie kasacji do kwestii odsetek powoduje, iż stają się bezprzedmiotowe rozważania kasacji na temat dochodu, od którego należą się składki na ubezpieczenie społeczne.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 393¹² KPC Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

=====